56

21 ΙΟΝ 1903
ΝΟΒΟΡΟССΙΪСКАГО УНИВЕРСИТЕТА

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΑΛΗΘΕΙΑ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

ΕΤΟΣ ΚΓ΄. ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ, 13 ΙΟΥΝΙΟΥ 1903 ΑΡΙΘ. 24

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

καθ' ὅλον τὸ ὀθωμαν. κράτος μετζίτια ἀργ. . . . 5
διὰ τὸν κατώτερον κλῆρον καὶ τοὺς δημοδιδασκ. . 3
ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φράγκα χρυσᾶ 25

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

† Ὁ Μητρ. Διδυμοτείχου ΦΙΛΑΡΕΤΟΣ (πρόεδρος)
† Ὁ Μ. Πρωτοσύγκελλος ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΣ (ταμίας)
† Ὁ Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱ. Συνόδου ΓΕΝΝΑΔΙΟΣ

Ἡ συνδρομὴ προκαταβάλλεται ἀποστελλομένη πρὸς τὸν ταμίαν.

Ἐπίτιμος διευθυντὴς καὶ σύντακτης ὁ Μ. χαρτοφύλαξ καὶ χρονογράφος τῆς τοῦ Χρ. Μ. Ἐκκλησίας Μ. Ι. ΓΕΔΕΩΝ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Λυπηραὶ σκέψεις — Ἐκκλησία Ρωσσίας — Ἐκκλησιαστικὰ χρονικά—Σχολῶν τελεταί—Ρουμανικὴ Ἐκκλησια — Λογοδοσία περὶ τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1902—1903 τῆς Π. Μ. τοῦ Γ. Σχολῆς, ἀναγνωσθεῖσα ἐν τῇ αἰθούσῃ αὐτῆς ὑπὸ τοῦ Σχολάρχου μητροπολίτου Σάρδεων κ Μιχαὴλ Κλεοβούλου—Παράρτημα «Εὐαγγελικὰ Διδάγματα».

ΛΥΠΗΡΑΙ ΣΚΕΨΕΙΣ

ἐξ ἀφορμῶν θλιβερωτάτων ἐπέρχονται ἡμῖν ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν, οὐχὶ ἀραιῶς καὶ παροδικῶς ἐπιφαινομένων, ἀλλὰ συνεχέστερον, νῦν μὲν ἐν τῷ κλίματι τοῦ καθ' ἡμᾶς ἁγιωτάτου πατριαρχικοῦ οἰκουμενικοῦ Θρόνου, νῦν δὲ παρ' ἑτέραις ἁγιωτάταις τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίαις, αἵτινες ἀπὸ τοῦ σωτηρίου κηρύγματος τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομοῦσαι οὐχ ἧττον καὶ τῆς πρὸς ἀλλήλας ἀδελφικῆς καὶ χριστιανικῆς ἀγάπης οὐκ ἐπελανθάνοντο, οὐδέποτε δοῦσαι ἀφορμὴν εἰς ψυχρότητα μεταξὺ αὐτῶν ἐν οὐσιώδεσι καὶ κρισίμοις ζητήμασιν· ἐν ὑποθέσεσι δὲ τοιαύταις, ἀφορώσαις ἀκριβῶς εἰς δογματικὰς ἔριδας καὶ διαφοράς, δυνάμεθα εἰπεῖν ὅτι καὶ αὐταὶ αἱ ἐν Ἀνατολῇ Ἐκκλησίαι, ὅσαι, Θεοῦ κρίμασιν ἀνεξερευνήτοις, ἀπὸ τῆς ὀρθοδοξίας εἰσὶν ἀπεσχισμέναι, οὐδέποτε συστηματικῶς ἐπετίθεντο κατὰ τῆς ἡμετέρας ὀρθοδόξου, οὔτε ἐζήτησαν νὰ πολλαπλασιάσωσιν ἑκάστη τὸ ἑαυτῆς ποίμνιον διὰ προσηλυτισμοῦ, γινομένου μεταξὺ τῶν εἰς ἕνα Θεὸν ἀληθινὸν πιστευόντων.

Διδασκαλίαν τοῦ χριστιανικοῦ κηρύγματος ἀναλαμβάνουσι, βεβαίως, ἀγῶνα ἱερὸν καὶ ὅσιον καὶ ἐπιφανέστατον ὑποδυόμεναι κατὰ καιροὺς αἱ κατ'ἀνατολὰς καὶ κατ'ἄρκτον ἁγιώταται Ἐκκλησίαι, καθὼς ἀνελάμβανεν ἐν καιροῖς εὐνοϊκοῖς ἡ τῆς Κωνσταντινουπόλεως· ἐκεῖναι κατὰ μικρὸν, αὕτη κατὰ μέγιστον μέρος συνετέλεσεν εἰς εἰσαγωγὴν καὶ ἐξάπλωσιν τῆς ἁγιωτάτης τοῦ Σωτῆρος διδασκαλίας ἐν ἔθνεσι, παρ'οἷς ἦν ἄγνωστος ὁ Θεὸς ὁ ἀληθής. Ἐν ἔθνεσι καὶ φυλαῖς ἀμορφώτοις, οὐδὲν τῶν τοῦ πολιτισμοῦ στοιχείων κεκτημέναις καὶ μετὰ πρόσκλησιν, καὶ κατ' ἐπιθυμίαν αὐτῶν τούτων, ἄρα καὶ κατ' ἀνοχὴν καὶ ἄδειαν τῶν ἀρχῶν ἑκάστου τόπου καὶ χώρας καὶ κράτους, ἡ ὀρθόδοξος Ἐκκλησία, διὰ διδασκάλων καὶ κηρύκων καὶ ποιμένων ἐδίδασκε καὶ διδάσκει τὴν ἀληθινὴν πίστιν εἰς τοὺς λαοὺς τούτους, ἄγνωστον ὅλως, ἢ ἐξ ἀκοῆς ἀμυδρῶς, ἀτελέστατα καὶ στοιχειωδέστατα γινωσκομένην, εἰς τὴν εὐθαλῆ καὶ καλλίκαρπον τῆς ὀρθοδοξίας ἐγκεντρίζουσα τούτους καλλιέλαιον· καυχᾶται ὅμως ὅτι ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον ἀπὸ τοῦ μισητοῦ φάσματος τοῦ προσηλυτισμοῦ, τοῦ κηρύττοντος οὐχὶ τὴν ἄγνωστον θρησκείαν, ἀλλὰ ζητοῦντος παρατρέψαι ἀπὸ πατρίου δόγματος, διασπῶντος δ' οὕτω τὴν μεταξὺ τῶν ὁμοπίστων ἀγάπην καὶ μίση σπείροντος ἐν μέσῳ ἀδελφῶν.

Οὐχὶ εὐθεῖαν ὁδὸν ἐπορεύθησαν ἀπὸ σχεδὸν ἑνδεκα ἑκατονταετηρίδων ἄνθρωποι χριστιανοὶ, εἰς τὸν κλῆρον ἀνήκοντες τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας τῆς πρεσβυτέρας Ρώμης. Ἐπὶ μακροὺς ἐνιαυτοὺς ἔθεντο σκοπὸν βίου καὶ προορισμοῦ τὸ προ-

ΝΑУКОВА БИБЛИОТЕКА ΜΕΧΙΗΙΚΟΒΑ

9/56

σελκῦσαι εἰς αὐτὴν τοὺς ἐν Ἀνατολῇ ὀρθοδόξους καὶ μάλιστα τοὺς ὁμογενεῖς ἡμῶν, τοὺς ἐνστερνισαμένους ἤδη τὴν εἰς Χριστὸν ἁγίαν πίστιν, τοὺς ἔργα πίστεως δεικνύοντας, τοὺς ὑπὲρ ψυχικῆς σωτηρίας αὐτῶν, κατὰ τὴν ἠθικὴν καὶ πνευματικὴν ἀνάπτυξιν, κοπιῶντας, καὶ τὴν ἠθικὴν αὐτῶν τελειότητα, κατὰ τὸ δυνατὸν καὶ κατὰ τὴν τῶν καιρῶν καὶ περιστάσεων ἄδειαν. ἐπιδιώκοντας. Ἀκριβῶς τὴν ψυχικὴν σωτηρίαν τῶν μὴ ἐλλαμφθέντων ὑπὸ τοῦ φωτὸς τῆς θείας ἀποκαλύψεως ἐπεδίωκον καὶ ἐζήτουν οἱ κήρυκες καὶ διδάσκαλοι τῆς Ἀνατολικῆς ἁγίας ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, καὶ τὸ τοιοῦτον δύναται νὰ ἐπιδιώκῃ τις καὶ νὰ εἰσαγάγῃ παρὰ λαοῖς καὶ ἔθνεσιν ἀγνοοῦσι τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν· ἀλλὰ παρ' ἔθνεσιν ἤδη κεκτημένοις τὰ στοιχεῖα τοῦ ἀληθοῦς πολιτισμοῦ καὶ στοιχοῦσι τῇ ἀκραιφνεῖ τοῦ θεανθρώπου καὶ τῶν θείων ἀποστόλων αὐτοῦ διδασκαλίᾳ καὶ τηροῦσιν ὃ παρέλαβον καὶ τοῦτο διαφυλάττουσιν, ὁ διαδιδοὺς διὰ τῶν ἰδίων ἀπεσταλμένων διδασκαλίαν χριστιανικὴν διάφορον δεικνύει σαφῶς ὅτι οὐδὲν ἕτερον ἐπιζητεῖ ἢ πολλαπλασιασμὸν τῶν ὑπηκόων τῆς προσφυγενοῦς ταύτης Ἐκκλησίας, ἥτις ἀριθμοῦσα κατὰ ἑκατομμύρια τοιούτους οὐδαμῶς ἀποστέργει τὴν προσθήκην καί τινων εἰσέτι, ὀλίγων, ὀλιγίστους εἵλωτας ἑαυτῇ προστιθεῖσα.

Ἡ ἀδέκαστος ἱστορία μαρτυρεῖ καὶ διδάξει πᾶσιν εἰς τοὺς αἰῶνας ὅτι αἱ κατ' ἀνατολὰς ἁγιώταται Ἐκκλησίαι, αἱ τοιαύτας ἐπιθέσεις καὶ πολλάκις ἐπιδρομὰς προσηλυτευτῶν ὑφιστάμεναι, διετέλεσαν ὑπεραμυνόμεναι μόνον τῆς πατρίου διδασκαλίας, οὔτ' ἀποδίδουσαι τὰ ἴσα, οὔτε καθ' ἣν ἐποχὴν ἠδύναντο νὰ προσενεχθῶσιν ἄλλως πως, ἐνίοτε δὲ, καθὰ καὶ νῦν βλέπομεν, ἠνείχοντο καὶ —τἀληθὲς ἀλλὰ θλιβερὸν εἰπεῖν—ἀνέχονται ἑτεροδιδασκαλίας ἐν μέσῳ πιστοῦ ποιμνίου, καὶ διαμαρτύρονται ἀκαδημαϊκῶς οὕτως εἰπεῖν, κατὰ τοῦ ἔργου τῶν ἀπὸ δύσεως ἐπιδρομέων, οἵτινες εἰς ταύτην ἢ ἐκείνην τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν χριστιανικὴν κοινότητα ἀνήκοντες, ὑπεισδύουσι παρ' ἡμῖν ὑπὸ ποικίλας μορφὰς, ἐπαγγελίας καὶ προστασίας, διαιροῦντες τὰ ἡνωμένα, ὑπανάπτοντες πάθη δυνάμενα σβεσθῆναι, πλατύνοντες ῥήγματα εὐκόλως ἐνωθῆναι δυνάμενα.

Ὅταν δὲ Ἐκκλησία τις ζητῇ νὰ ὠφεληθῇ ἀπὸ μιᾶς δυσαρεσκείας τοπικῆς, μερικώτατον, ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ προσωπικὸν ἐχούσης χαρακτῆρα, καὶ εἰσδύῃ ἐκεῖσε, φανερὸν ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα διαπράττοντες δείκνυνται μὲν ἐμπνεόμενοι οὐχὶ ἐξ ἀρχῶν ὑψηλοτέρων καὶ αἰσθήματος εὐγενοῦς, παρακωλύουσι δὲ τὸ ἔργον τῆς ποθητῆς συνδιαλλαγῆς, ὑπὲρ οὗ κόπτονται δῆθεν, ὑπὲρ οὗ καὶ ἐγκυκλίους ἀπολύουσι καὶ εὐχὰς ἀναπέμπουσι πρὸς τὸν Θεὸν τῆς εἰρήνης καὶ τῶν οἰκτιρμῶν. Ἐν τοῖς τελευταίοις ἔτεσιν οἱ παναγιώτατοι πατριάρχαι πρώην Κωνσταντινουπόλεως ὅ τε ἀπὸ Ἐφέσου κ. Κωνσταντῖνος καὶ ὁ ἀπὸ Δέρκων Ἰωακεὶμ ἐπόθησαν ἄρσιν δυσχερειῶν καὶ ἐζήτησαν θεραπείαν καταστάσεως οἰκτρᾶς, τῆς μισαδέλφου δῆλον οὖν ἀλληλοσυντριβῆς καὶ καταδιωγμοῦ χριστιανῶν κατὰ τῶν εἰς Χριστὸν πιστευόντων, ἐλπίζοντες εἰς τὴν βαθμηδὸν ἔκλειψιν ψυχροτήτων καὶ διαστάσεων· ἄρτι δὲ ὁ παναγιώτατος οἰκουμενικὸς πατριάρχης κ. Ἰωακεὶμ ὁ ἀπὸ Θεσσαλονίκης, προβαίνων ἔτι περαιτέρω, ἐζήτησε προηγουμένην μὲν ἀνταλλαγὴν γνωμῶν, εἶτα δὲ καὶ συνεννόησιν τῶν ἁγιωτάτων τῆς ἑῴας λήξεως Ἐκκλησιῶν πρὸς ἐξεύρεσιν κοινοῦ τινὸς ἐδάφους φιλικῆς συναντήσεως, εἶτα δὲ καὶ συνεννοήσεως ἐν ἀληθείᾳ Χριστοῦ καὶ ἀπαθῶς πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ κοινοῦ πόθου τῆς τῶν πάντων ἑνώσεως. Καὶ συντελεῖ μὲν εἰς τοῦτο βεβαίως ἡ εὐαγγελικὴ πολιτεία τῆς ἀληθοῦς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, τῆς Ἀνατολικῆς, ζητούσης ἵνα ἄρῃ πᾶν τὸ κωλύον τὰ πρὸς συνεννόησιν καὶ συνδιαλλαγὴν μέσα καὶ διαβήματα, ἀποδοκιμαζούσης δὲ καταφορὰν ἐμμονὴ ἀπὸ διδασκαλικῶν ἑδρῶν καὶ βημάτων ἀκαδημαϊκῶν καὶ ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ ἄμβωνος· ἀλλ' ἐν τούτοις ἡ τῶν ἄλλων ὁδὸς καὶ πορεία καὶ ἡ χριστιανικὴ πολιτεία διάφορος ἐστὶν, ἀπάγουσα ἀπὸ τῆς πᾶσι ποθητῆς συνεννοήσεως, πολλῷ μᾶλλον τῆς ἐλπιζομένης συνδιαλλαγῆς. Ὁ ζητῶν εἰλικρινῶς ταύτην δεικνύει ὅτι χαράττει τὴν πρὸς αὐτὴν ἄγουσαν ἀσφαλῶς ὁδόν· ἀλλ' ἀπὸ τῆς χριστιανικῆς ὁδοῦ ταύτης ὁ γινόμενος ὑπὸ τῶν ξένων προσηλυτισμὸς ἀπάγει· καὶ τὸ κυριώτερον τελεῖται παρ' ἀνθρώπων κοπτομένων ἐπὶ τῇ μεταξὺ ἀδελφῶν χριστιανῶν διαστάσει. Ἡ τοιαύτη πολιτεία οὔτε χριστιανικὴ πρέπει νὰ ἀποκληθῇ, οὔτε ὅλως ἀνθρωπινὴ καὶ λογικὴ, ἀφοῦ τὸ ζητούμενον διὰ μιᾶς χειρὸς καταστρέφεται ὑπὸ τῆς ἑτέρας, ἡ δὲ χριστιανικὴ ἀγάπη, ἧς ἄνευ οὐδὲν γενέσθαι δυνατὸν, φυγαδεύεται ὑπ' αὐτῶν τῶν λεγομένων λειτουργῶν τοῦ Θεοῦ τῆς ἀγάπης καὶ τῆς χρηστότητος.

ΗΑΥΚΟΒΑ ΕΠΙΟΤΕΚΑ

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΣΙΑΣ

Τὸ ἐπίσημον ὄργανον τῆς ἁγιωτάτης Διοικούσης Συνόδου τῆς Ρωσσίας «Ἐκκλησιαστικαὶ Εἰδήσεις» ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 21 τεύχει 24 Μαΐου ἐ. ἔ. ἐδημοσίευσε τὴν ἑπομένην δήλωσιν, ἀφορῶσαν ρώσους ἐν Ἄθῳ κελλιώτας ἐν σχέσει πρὸς τὰς ἐκ Ρωσσίας στελλομένας αὐτοῖς χρηματικὰς συνδρομάς.

«Ἐπειδὴ ἐγνώσθη ἀσφαλῶς ὅτι μετὰ ὑπάρχουσαν ρητὴν ἀπαγόρευσιν τῆς Ἁγιωτάτης Συνόδου ἐξακολουθεῖ ἡ ἀνὰ τὴν Ρωσσίαν συλλογὴ χρηματικῶν συνδρομῶν, ἀφιερουμένων διὰ τὰ ἐν Ἀνατολῇ, καὶ ἰδίως ἐν Ἄθῳ, μοναστήρια καὶ κελλία, ἐν ταῖς «Ἐκκλησιαστικαῖς Εἰδήσεσιν» οὐχὶ ἅπαξ ἐδημοσιεύθη ὅτι αἱ αἰτήσεις τῶν ἀθωνιτῶν κελλιωτῶν (οἵτινες τιτλοφοροῦσιν ἑαυτοὺς γέροντας καὶ ἀρχηγοὺς mastogiatelei) πρὸς τοὺς ἐν Ρωσσίᾳ εὐεργέτας διὰ σωρείας γραμμάτων καὶ ἐκκλήσεων bajianii εἶναι προφανῶς κατάχρησις καὶ ἀπρεπὴς εἰς ἄκρον ἐκμετάλλευσις τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος τοῦ ρωσσικοῦ λαοῦ, μόναι δὲ ἐκεῖναι αἱ συνδρομαὶ ἐφικνοῦνται τοῦ εὐεργετικοῦ αὐτῶν σκοποῦ, αἵτινες ἀποστέλλονται διὰ τοῦ οἰκείου οἰκονομικοῦ τμήματος τῆς Ἁγιωτάτης Συνόδου ὑπὲρ τῶν πράγματι πασχόντων ἱερῶν καθιδρυμάτων ἐπὶ τῇ βάσει εἰδικῶν βιβλίων. Πρὸς κοινὴν τοῦ λαοῦ γνῶσιν ἐδημοσιεύθησαν ἤδη τὰ ὀνόματα ἐνίων ἥκιστα ἐλπιδοφόρων κελλιωτῶν τοῦ Ἄθω, ἡ πρὸς οὓς ἀποστολὴ συνδρομῶν ἀπηγόρευται ὑπὸ τῆς Ἁγιωτάτης Συνόδου. Ἐν τῷ δημοσιευθέντι καταλόγῳ καταλέγονται οἱ ἑξῆς ἁγιορεῖται κελλιῶται 1) ὁ Γέροντας τοῦ κελλίου τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν Βαρλαὰμ Τσερνισώφ. 2) ὁ Γέροντας τοῦ κελλίου Γενέσιον τῆς Θεοτόκου (νῦν Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου) Μωϋσῆς Μπουρέννη· 3) ὁ Γέροντας τοῦ κελλίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου Ἱερομ. Ἰννοκέντιος· 4) ὁ Γέροντας τοῦ κελλίου «Ἡ κατάθεσις τῆς Τιμίας Ζώνης τῆς Θεομήτορος» Ἱερομ. Ἰωαννίκιος Λιτβένκο· 5) ὁ Γέροντας τοῦ κελλίου τῆς Παναγίας τῶν Ἰβήρων (Μ. Κουτλουμουσίου) Συμεὼν Τσεμποτάρεφ· 6) ὁ Γέροντας τοῦ κελλίου τῆς Παναγίας τοῦ Καζὰν (Μονῆς Σταυρονικήτα) Ἱερομ. Γεράσιμος Ζηνόβιεφ καὶ 7) ὁ Γέροντας τοῦ κελλίου τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου (Μ. Σταυρονικήτα) Ἱερομ. Ματθαῖος Βορονκώφ.

Παρὰ τὰ ἀνωτέρω οὐχ ἧττον, ὡς ἐμφαίνεται ἐκ τοῦ Γραφείου τῆς Ἁγιωτάτης Συνόδου, ὁ Ἱερομ. Ματθαῖος Βορονκώφ καὶ νῦν στέλλει ἀνὰ τὴν Ρωσσίαν ἐν μεγάλῃ πληθύϊ ἐπιστολὰς ἐξαιτούμενος τὴν ἀποστολὴν χρηματικῶν συνδρομῶν διὰ τὸ κελλίον αὐτοῦ καὶ παρακαλῶν ὅπως ἡ ἀποστολὴ αὐτῶν γίγνηται κατ' εὐθεῖαν καὶ οὐχὶ διὰ τῆς Ἁγιωτάτης Συνόδου, διὰ τοῦτο, συνῳδὰ ὑπαρχούσῃ, ἀποφαίνει ἡ Ἁγιωτάτη Σύνοδος ἐκ νέου φέρει εἰς γνῶσιν τοῦ δημοσίου ὅτι τὸ Ἀθωνικὸν κελλίον «Εἴσοδια τῆς Θεοτόκου» περιλαμβάνεται ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν μνημονευθέντων Ἀθωνικῶν Ἱδρυμάτων αἱ συνδρομαὶ τῶν ὁποίων δὲν ἀποστέλλονται εἰς Ἄθω ἕνεκα τῆς οὐχὶ εὐέλπιδος πολιτείας τῶν ἀρχηγῶν τῶν ἐν λόγῳ κελλίων.

(Σ.Σ.Ε.Α.) Γνωστὸν ὅτι ἀπό τινων ἐτῶν ἡ ἐν Ἄθῳ ἱερὰ Μονὴ τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος τοῦ Ρωσσικοῦ καὶ δύο κοινοβιακαὶ ρωσσικαὶ σκῆται, ἡ τοῦ Προφήτου Ἠλιοὺ τῆς μονῆς τοῦ Παντοκράτορος, ἡ καὶ πρεσβυτέρα πάντων τῶν λοιπῶν ἐκεῖ ρωσσικῶν σκηνωμάτων, καὶ ἡ τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου τῆς μονῆς Βατοπεδίου πάλαι κελλίον πατριαρχικὸν τοῦ ὁσίου καὶ θεοφ. πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου, συνέστησαν ἀπὸ τοῦ ἔτους 1875—1880 μετόχια ἐν Γαλατᾷ διὰ τὰς πολλαπλᾶς αὐτῶν ὑποθέσεις ἐνταῦθα, ἐν οἷς διατηροῦσι καὶ παρεκκλήσια καὶ ἐν οἷς προσεύχονται οἱ ἐν αὐτοῖς εὑρισκόμενοι ὀλίγοι μοναχοί. Ἀλλὰ τὸ παράδειγμα αὐτῶν μιμούμενοι καὶ κελλιῶται ρῶσσοι ἠγόρασαν πρῶτον κελλιώτης τις ἰβηρίτης τοῦ ἰβηριτικοῦ κελλίου τῆς ἁγίας Ζώνης, ἀκολούθως ἕτερος χιλιανδαρινὸς τοῦ χιλιανδαρινοῦ κελλίου τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου καὶ ἤδη ἕτεροι δύο ἐπίσης κελλιῶται χιλιανδαρινοὶ τῶν περὶ τὰς Καρυὰς κελλίων τοῦ ἁγίου Νικολάου καὶ τῆς ἁγίας Τριάδος. Πάντα ταῦτα ἀτυχῶς εἰσιν ἀντικανονικὰ καὶ αἴτια οὐχὶ πνευματικῆς τροφῆς, ἀλλὰ ἐμπορικῆς ἀσχολίας, ἵνα μὴ ἕτερόν τι λεχθῇ, παρέχοντα μερίμνας εὐλόγους τοῖς ἐπαίουσιν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Προεδρεία Συμβουλίου. — *Ματαιωθείσης προσφάτως συνεδρίας τινὸς τοῦ Μ. Συμβουλίου, λόγῳ ὅτι, ἀπουσιάζοντος κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην τοῦ τακτικοῦ προέδρου μητροπ. Νεοκαισαρείας, ὁ μετ' αὐτὸν κατὰ τὴν τάξιν τοῦ Συνταγματίου ἐρχόμενος ἐκ τῶν κληρικῶν μελῶν μητροπολίτης Μιτυλήνης δὲν ἠδύνατο νὰ προεδρεύσῃ, ἄνευ προειδοποιήσεως τοῦ τακτικοῦ προέδρου, ἢ εἰδικῆς ἐντολῆς τῆς Α. Θ. Παναγιότητος, ἐν τῇ σημερινῇ συνεδρίᾳ ἀνεγνώσθη πιττάκιον πατριαρχικὸν δηλοῦν ὅτι ὁ κατὰ καιρὸν πρόεδρος τοῦ Συμβουλίου ὀφείλει μὲν νὰ προαγγέλλῃ τὴν ἀπουσίαν αὐτοῦ, οὐχ ἧττον ὁ*

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΕΧΝΙΚΟΒΑ

μετ' αὐτὸν ἐρχόμενος ἐκ τῶν κληρικῶν μελῶν τοῦ Συμβουλίου δύναται εἰς τὸ μέλλον νὰ καταλαμβάνῃ δικαιωματικῶς τὴν προεδρικὴν ἕδραν καὶ ἐκτελῇ τὰ καθήκοντα αὐτοῦ.

Μητροπολίτης Βόσνης.—Ἐπιστολὴ ἐκ Σεραγέβου τῆς Βοσνίας ἀναγγέλλει ὅτι τῇ 4 τοῦ μεσοῦντος ἤδη μηνὸς συνετελέσθη ἡ ἀπὸ κοινοῦ μετὰ τῶν μητροπολιτῶν καὶ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ὀρθοδόξου λαοῦ Βοσνίας, Ἐρσεκίου, Σβορνικίου καὶ Βανιαλούκας συζήτησις τοῦ καταρτισθέντος ἐκκλησιαστικοῦ κανονισμοῦ, ἐν ὁμοφωνίᾳ καὶ εἰρηνικῇ συνεννοήσει κλήρου καὶ λαοῦ βεβαιωθέντων ἐπισήμως ὅτι τοιαύτη ἦν καὶ ἡ μητρικὴ θέλησις τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας, εἰς ἣν ὁ συζητηθεὶς καὶ ἐγκριθεὶς Κανονισμὸς ὑποβληθήσεται, κατὰ τὰ νενομισμένα, πρὸς ἔγκρισιν. Εὐτυχῶς ἡ ἐπὶ ἑπταετίαν ἐπικρατήσασα ψυχρότης καὶ διάστασις ἤρθη, διαφοραὶ δέ τινες ἀνάγονται εἰς θέματα οὐχὶ δυσθεράπευτα. ὧν τὴν διάταξιν καὶ λύσιν ἐξαρτῶσιν ἀπὸ τῆς μητρὸς Ἐκκλησίας οἱ διαφερόμενοι, δηλώσαντες ὅτι προθύμως ὑποβληθήσονται εἰς τὴν κρίσιν καὶ τὴν ἀπόφασιν αὐτῆς.

Ἐπιστροφὴ σχισματικῶν.—Καθ' ἃ τῇ Ἐκκλησίᾳ διὰ γράμματος αὐτοῦ ἤγγειλε προσφάτως ὁ μητροπολίτης Δράμας Χρυσόστομος, πρὸς τῇ κωμοπόλει Σκρίτσοβα τῆς ἐπαρχίας αὐτοῦ περὶ ἧς προηγουμένως ἠγγείλαμεν, ἐπανῆλθεν εἰς τοὺς κόλπους τῆς ὀρθοδόξου Μητρὸς Ἐκκλησίας καὶ τὸ ἀπὸ εἰκοσιπενταετίας ὑπὸ τὴν βουλγαρικὴν ἐξαρχίαν διατελοῦν χωρίον Κουμπάλιστα.

Μετὰ τὴν ἐν τῷ ναῷ τοῦ χωρίου τούτου ὑπὸ τοῦ μητροπολίτου Δράμας τελεσθεῖσαν ἐν μέσῳ πολλοῦ ἐκκλησιάσματος λειτουργίαν, ἐγένετο δέησις ἐν τῷ αὐλογύρῳ τῆς Ἐκκλησίας ὑπὲρ ὑγείας τοῦ σεπτοῦ ἡμῶν Ἄνακτος, τὸ δὲ ἐκκλησίασμα ἅπαν ἐζητωκραύγησε ζωηρῶς ὑπὲρ Αὐτοῦ.

Διὰ ἑτέρου δὲ γράμματος ὡσαύτως ὁ μητροπολίτης Δράμας ἀνεκοινώσατο τῇ Ἐκκλησίᾳ μετὰ χαρᾶς ὅτι ταῖς ἐνεργείαις αὐτοῦ καὶ ἀδείᾳ τῶν πολιτικῶν ἀρχῶν ἀνοιγεὶς ἀπεδόθη εἰς τοὺς ὀρθοδόξους κατοίκους τῆς κωμοπόλεως Βισσοτσάνης ὁ ἐν αὐτῇ ἀπὸ πολλοῦ ὑπὸ τῶν σχισματικῶν διεκδικούμενος, καὶ τούτου ἕνεκα κεκλεισμένος διατελῶν, ἱερὸς ναός, ἐν ᾧ ἐτελέσθη ὁμοίως ἐν μέσῳ συρροῆς ἐκκλησιάσματος ἡ θεία καὶ ἱερὰ λειτουργία.

Ἐτήσιαι δόσεις ἐθν. Ταμείου. — Τὸ Δ. Ε. Μ. Συμβούλιον *ἐν τῇ σημερινῇ αὐτοῦ συνεδρίᾳ, ἀφορμηθὲν ἐκ τῆς ἀναγνώσεως τοῦ ἰσολογισμοῦ τοῦ Ἐθν. Ταμείου τοῦ λήξαντος μηνὸς μαΐου, ἐνέκρινεν ὅπως παρακληθῇ ἡ Α. Θ. Παναγιότης καὶ συστήσῃ τῇ Ἱ. Συνόδῳ τὴν ἀπόλυσιν ἐγκυκλίου πρὸς ἐκείνους τῶν μητροπολιτῶν τοῦ οἰκουμεν. Θρόνου, οἵτινες καθυστεροῦσι τὰς εἰς τὸ ἐθν. ταμεῖον ἐτησίους δόσεις τῶν ἱερῶν Ἐκκλησιῶν τῶν ἐπαρχιῶν αὐτῶν, ἅμα δὲ γένηται αὐτοῖς ὑπόμνησις περὶ ἐγκαίρου καὶ ἀνελλιποῦς τοὐντεῦθεν ἀποτίσεως τῶν εἰρημένων δόσεων.*

Κανονισμὸς ἐτησίων ἐράνων. — Τὸ Δ. Ε. Μ. *Συμβούλιον ἐνέκρινε καὶ ἐπεψήφισε σήμερον τὸν ὑπὸ τῶν δύο Σωμάτων παραπεμφθέντα αὐτῷ κανονισμὸν τῶν ἐτησίων ἐράνων παρὰ τοῖς ὀρθοδόξοις χριστιανοῖς τῆς ἀρχιεπισκοπῆς Κωνσταντινουπόλεως ἐφ' ᾧ καὶ ἐνεκρίθη ἡ ἐκτύπωσις αὐτοῦ καὶ διανομὴ εἰς πάσας τὰς ἐνορίας, πρὸς ἃς θέλει συστηθῇ ἡ ἐφαρμογὴ αὐτοῦ διὰ τῆς προσηκούσης πατρ. Ἀποδείξεως.*

Εὐσεβεῖς δωρεαί.—Εὐσεβὴς καὶ φιλόπατρις τῆς Ἐκκλησίας υἱὸς ἐν Αἰγύπτῳ διαμένων, καὶ τὸ πρὸς τὸν οἰκουμενικὸν πατριάρχην εὐλαβὲς αὐτοῦ διατρανῶν αἴσθημα, ἀπέστειλεν αὐτῷ λίρας τουρκικὰς 110, ὅπως ἡ Α. Θ. Π. διαθέσῃ αὐτὰς ὑπὲρ σκοπῶν κοινωφελῶν. Τούτων δὲ τὰς μὲν 60 λίρας προώρισεν ὑπὲρ τῶν ἐπισκευῶν τοῦ πατριαρχικοῦ οἴκου, τὰς 25 δ' ὑπὲρ τοῦ ἐν Πριγκήπῳ Ἐθν. Ὀρφανοτροφείου καὶ τὰς 25 ὑπὲρ τοῦ πολλῆς ἐπικουρίας καὶ στοργῆς ἀξίου Ἑλληνικοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου. —Ἐπίσης ὁ ἐν Κισνοβίῳ τῆς Ρωσσίας διαπρεπὴς ὁμογενὴς κ. Ζ. Συνοδινὸς ἔπεμψε τῷ παναγιωτάτῳ οἰκουμενικῷ πατριάρχῃ φράγκα χίλια διατεθησόμενα κατ' ἔγκρισιν τῆς Α. Θ. Π. εἰς κοινωφελεῖς σκοπούς.

Οἰκοδομὴ Μαρασλείου Σχολῆς. Ἀναγνωσθείσης τῆς ἐκθέσεως τῆς ἐκ τῶν κκ. Β. Πανοικίδου καὶ Α. Παπαδοπούλου συγκειμένης ἐξελεγκτικῆς ἐπὶ τῶν λογαριασμῶν τῆς οἰκοδομῆς τοῦ κτιρίου τῆς Πατριαρ. Ἀστικῆς Σχολῆς Μαρασλῆ ἐπιτροπῆς, τὸ Δ. Ε. Μ. Συμβούλιον ἐν τῇ σημερινῇ αὐ-

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ІМЕНІ ГНАТЮКОВА

τοῦ συνεδρίᾳ μετὰ συζήτησιν ἱκανὴν, αἰτήσει τοῦ ταμίου τῆς διαχειριστικῆς ἐπὶ τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ νέου κτιρίου ἐπιτροπείας κ. Ἀβραὰμ Βαπορίδου ἐφέντη, διώρισε δύο εἰδικὰς ἐπιτροπὰς ἀναθὲν τῇ μιᾷ μὲν τούτων τὴν ἐξέτασιν καὶ ἐκτίμησιν τοῦ κτιρίου ὑπὸ τεχνικὴν, τῇ ἑτέρᾳ δὲ ὑπὸ τὴν διαχειριστικὴν αὐτοῦ ἔποψιν. Καὶ τὴν μὲν πρώτην ἐπιτροπὴν ἀπαρτίζουσιν οἱ ἀρχιτέκτονες κκ. Π. Καμπανάκης Π. Φωτιάδης καὶ Α. Βλαδίκας, τὴν δὲ δευτέραν οἱ κκ. Γαρ. Κωνσταντινίδης, Φ. Μεζίκης καὶ Ε. Ρίζος, οἵτινες καὶ δι' ἐκθέσεων αὐτῶν ἐντὸς διμηνίας θέλουσιν ὑποβάλῃ τὸ πόρισμα τῶν μελετῶν αὐτῶν διὰ τὰ περαιτέρω.

Μητροπολίτης Ταρσοῦ καὶ Ἀδάνων. — Συνεπείᾳ τακριρίου τῆς Α. Θ. Παναγιότητος ἐξεδόθη αὐτοκρατορικὸν διάταγμα δι' οὗ χορηγεῖται ἡ ἄδεια τοῦ ἐν Προύσῃ διαμένοντος μητροπολίτου Ταρσοῦ καὶ Ἀδάνων κ. Γερμανῷ ὅπως ἐπανακάμψῃ εἰς βασιλεύουσαν ἢ μεταβῇ εἰς Ἅγιον Ὄρος συνῳδὰ τῇ αἰτήσει αὐτοῦ.

Ἐπαρχία Δεβρῶν καὶ Βελισσοῦ.—Ὁ μητροπολίτης Δεβρῶν καὶ Βελισσοῦ Ἄνθιμος ἤγγειλε τῇ Ἐκκλησίᾳ ὅτι εἷς τῶν ἐν τῇ Μονῇ τοῦ ὁσίου Ναοὺμ ἱερέων, καλούμενος Παπᾶ Σωτήριος, μεταβαίνων εἰς παρακείμενον τῇ Μονῇ χωρίον πρὸς ἐπιτέλεσιν ἱερατικῶν καθηκόντων ἐφονεύθη ὑπὸ βουλγάρων ἀνταρτῶν.

Πρωτοπρεσβύτερος Μ. Ἐκκλησίας.—Τῇ κυριακῇ χοροστατοῦντος ἐν τῷ πατριαρχικῷ ναῷ τοῦ παναγιωτάτου οἰκουμενικοῦ πατριάρχου ἐγένετο μετὰ τὸ τέλος τῆς δοξολογίας ἡ εἰς πρωτοπρεσβύτερον τῆς Μ. Ἐκκλησίας χειροθεσία τοῦ αἰδεσιμωτάτου πρεσβυτέρου κ. Κωνσταντίνου Καλλινίκου. Ἡ Α. Θ. Παναγιότης προσφώνησε τὸν χειροθετούμενον διὰ λόγων πατρικῆς εὐμενείας καὶ παροτρύνσεως πρὸς ἐκπλήρωσιν τῆς ἱερᾶς ἀποστολῆς αὐτοῦ, ἣν μέχρι τοῦδε εὐδοκίμως λίαν διετέλεσεν ἐκπληρῶν.

Γενναία δωρεά.—Μετὰ πολλῆς τῆς εὐχαριστήσεως πληροφορούμεθα ὅτι ὁ ἐν Διδυμοτείχῳ ἀξιότιμος κ. Βασίλειος Ἀλγιανάκης, ἐκ τῶν δημογερόντων τῆς πόλεως, ἐπὶ τεσσαρακονταετίαν ὅλην ἐργαζόμενος ὑπὲρ τῶν κοινοτικῶν πραγμάτων, ἐπὶ σειρὰν δ' ὅλην ἐτῶν ὑπηρετήσας καὶ ἐν τῷ διοικητικῷ καὶ δικαστικῷ τῆς πόλεως συμβουλίῳ, τῇ προχθὲς δευτέρᾳ, 9 τρέχοντος, ἐνώπιον τῆς δημογεροντίας συντάξας τὴν διαθήκην αὐτοῦ, ὑπὲρ μὲν τῶν ἑλληνικῶν ἐκπαιδευτηρίων Διδυμοτείχου κατέλιπε λίρας Τουρκίας 130, ὑπὲρ δὲ τῆς ἐκεῖ ἀδελφότητος «Ἀγάπης» λίρ. 10 καὶ ὑπὲρ ἀνεγέρσεως τοῦ μητροπολιτικοῦ οἴκου Διδυμοτείχου λίρ. ἐπίσης 10, διάφορα ἕτερα ποσὰ διαθεὶς ὑπὲρ τῶν πτωχῶν τῆς πόλεως, καὶ ὅτι τὸ ποσὸν τοῦτο ὁλόκληρον παρέδωκεν ἤδη τῷ ἐκ τῶν δημογερόντων ἀξιοτίμῳ κ. Γ. Χαζιρβασάνῃ. Ἐξαίροντες τὴν πρᾶξιν ταύτην τοῦ γενναίου τούτου τῆς πόλεως Διδυμοτείχου εὐεργέτου, αὐτῷ μὲν εὐχόμεθα ἀπαλλαγὴν ἀπὸ τῆς καταλαβούσης αὐτὸν νόσου, τὴν γενναίαν δ' αὐτοῦ δωρεὰν προτιθέμεθα παράδειγμα καὶ ἄλλοις τῆς πόλεως ταύτης βλαστοῖς.

Ἐπισκέψεις. — Τῷ σαββάτῳ ἐπεσκέψαντο τὴν **Α.Θ.Π.** ἡ **Α. Ε.** ὁ ἄρχων **Μ.** Λογοθέτης Σταυράκης βέης Ἀριστάρχης καὶ ὁ ἐρίτιμος τραπεζίτης κ. Εὐστάθιος Εὐγενίδης.

Χθὲς δὲ ὁ **Α'** γραμματεὺς τῆς ρωσσικῆς πρεσβείας κ. Π. Μανσούρωφ καὶ ὁ ἐρίτιμος ὁμογενὴς κ. Θεόδωρος Μαυρογορδᾶτος.

Θάνατος.— Τῷ παρελθόντι σαββάτῳ ἀπέθανεν ἐν Χάλκῃ χρηστὴ καὶ ἐνάρετος δέσποινα ἡ Ἑλένη Ι. Τανταλίδου, σύζυγος τοῦ διευθυντοῦ τοῦ **Α'** πατριαρχικοῦ γραφείου κ. Ἰωάννου Δ. Τανταλίδου, ἀδελφὴ δὲ τοῦ σεβασμ. μητροπολίτου Ἐφέσου Ἰωακεὶμ καὶ τοῦ διακεκριμένου ἰατροῦ Δ. Εὐθυβούλη. Ἡ κηδεία τῆς μεταστάσης ἐγένετο τῇ ἐπαύριον κυριακῇ ἐπιβάλλουσα ἐν μέσῳ συρροῆς πολλοῦ κόσμου, προεξάρχοντος τῆς νεκρωσίμου ἀκολουθίας τοῦ ἐκ τῶν συνοδικῶν μητροπολίτου Σερβίων καὶ Κοζάνης μετὰ τῶν μητροπολιτῶν Καλλιουπόλεως καὶ Σταυρουπόλεως.

Ἡ **Α. Θ. Π.** τιμῶσα τὰς ἀρετὰς τῆς ἀειμνήστου διὰ τοῦ **Μ.** πρωτοσυγκέλλου κ. Καλλινίκου ἅμα μὲν ἐξεπροσωπήθη κατὰ τὴν κηδείαν, ἅμα δὲ διεβίβασε τὰ πατριαρχικὰ συλλυπητήρια τῷ κ. Ι. Τανταλίδῃ καὶ τοῖς συγγενέσι.

Τηλεγραφικῶς δὲ συνελυπήθησαν τῷ ἐν Βιέννῃ ἀποδημοῦντι ἀδελφῷ τῆς ἀποθανούσης μητροπολίτῃ Ἐφέσου ἥ τε **Α. Θ. Π.** καὶ ἡ ἱερὰ Σύνοδος.

ΣΧΟΛΩΝ ΤΕΛΕΤΑΙ

Α'.

Μ. τοῦ Γένους Σχολῆς.

Ἡ λῆξις τῶν ἐξετάσεων τῶν μαθητῶν τῆς πρεσβυγενοῦς πατριαρχικῆς **Μ.** τοῦ Γένους Σχολῆς ἐπεσφραγίσθη τῇ παρελθούσῃ κυριακῇ ἐν μέσῳ πυκνῆς φιλομούσου ὁμηγύρεως διὰ τῆς εἰθισμένης σεμνῆς τελετῆς, ἧς προέστη ἡ **Α. Θ. Π.** ὁ οἰκουμενικὸς πατριάρχης περιστοιχιζόμενος ὑπὸ τῶν ἁγίων συνοδικῶν Ἰκονίου, Σμύρνης, Μιτυλήνης. Διδυμοτείχου καὶ Καλλιουπόλεως, τοῦ καὶ προέδρου τῆς ἐφορείας τοῦ παιδευτηρίου, ὑπό τινων τῶν παρεπιδημούντων μητροπολιτῶν, τῶν ἐπιτρόπων τῶν ἁγίων Τόπων καὶ ἄλλων ἐγκρίτων κληρικῶν. Εἰς τὴν τελετὴν παρέστησαν ὁ τὴν **Α. Ε** τὸν πρεσβευτὴν τῆς Ἑλλάδος ἐκπροσωπῶν διερμηνεὺς κ. Λαγουδάκης, οἱ ἔφοροι τῆς σχολῆς καὶ πλῆθος ἄλλο ἐγκρίτων λογίων.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ІМЕНІ І.І. МЕЧНИКОВА

Τῆς εἰθισμένης ἱεροτελεστίας γενομένης. χορὸς μαθητῶν τῆς μουσικῆς σχολῆς τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Μουσικοῦ Συλλόγου ἔψαλε τὰ οἰκεῖα τροπάρια καὶ εἶτα ἀνελθὼν τὸ βῆμα ὁ σχολάρχης μητροπολίτης Σάρδεων κ. Μιχαὴλ ἀνέγνω τὴν κατωτέρω δημοσιευομένην γλαφυρὰν ἔκθεσιν, εἰς ἣν καὶ παραπέμπεται ὁ ἀναγνώστης ἡμῶν.

Ἐκεῖνο ὅμως ὅπερ μετ' ἀγαλλιάσεως ἰδιαιτέρας ἀναγράφομεν καὶ ἐξαίρομεν ἐστὶν ὅτι, ὅτε ὁ πανιερώτατος σχολάρχης ἐποιεῖτο μνείαν εὐφήμων ἀναγγέλλων τὰς πρὸς τὸ σεμνὸν παιδευτήριον κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος γενομένας δωρεὰς, ἡ Α. Θ. Π. διακόπτουσα τὸν ἀγορεύοντα μετέδωκε τῇ ὁμηγύρει τὸ εὐφρόσυνον ἄγγελμα ὅτι δύο φιλόμουσα καὶ φιλόστοργα τῆς Ἐκκλησίας τέκνα ὑπὸ τὸν πέπλον τῆς ἀνωνυμίας τὰ ὀνόματα αὐτῶν καλύπτοντα ἀνεκοινώσαντο Αὐτῇ ὅτι ποιοῦνται εἰς τὴν Μ. τοῦ Γ. Σχολὴν δωρεὰς γενναιόφρονας καὶ ἡγεμονικάς· τὸ ἓν τούτων δωρεῖται τριάκοντα χιλιάδας φράγκ χρυσῶν, τὸ δὲ ἕτερον τρεῖς χιλιάδας λίρ. ὀθωμ. Τὸ ἀκροατήριον ἐν ἄκρᾳ συγκινήσει ἐνωτισθὲν τὸ εὐάρεστον ἄγγελμα ζωηροτάτην ἐξεδήλωσεν εὐγνωμοσύνην πρός τε τοὺς δύο ἀνωνύμους δωρητὰς καὶ πρὸς τὸν σεπτὸν πρωθιεράρχην.

Τοῦ σχολάρχου κατελθόντος τὸ βῆμα, ἡ Α. Θ Παναγιότης ἐξέφρασε τὴν εὐαρέσκειαν καὶ τὰς θερμὰς εὐχαριστίας πρὸς αὐτὸν καὶ τὸν σύλλογον τῶν καθηγητῶν ἐπὶ τῇ ἀπροσκόπτῳ λειτουργίᾳ τοῦ ἱδρύματος, φερεπόνως ἀείποτε μοχθούντων ὑπὲρ τῆς γεραρᾶς σχολῆς, ὑποθήκας δὲ πατρικὰς ἔδωκε τοῖς ἀποφοιτῶσι, μέλλουσιν ἵνα κατέλθωσιν ἤδη εἰς τὴν πάλην τοῦ κοινωνικοῦ βίου.

Ἐν τέλει ψαλέντος ὑπὸ τοῦ μνησθέντος χοροῦ τῶν μαθητῶν ἐμμελῶς ὕμνου πρὸς τὴν Α. Α. Μ. τὸν φιλόμουσον ἡμῶν Ἄνακτα, καὶ τοῦ πολυχρονισμοῦ τῆς Α. Θ. Παναγιότητος ἔληξεν ἐν μέσῳ γενικῆς χαρᾶς ἡ σεμνὴ τελετή.

ΡΟΥΜΑΝΙΚΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΝΑΟΣ ΣΙΝΑΪΑΣ

Περὶ τοῦ ναοῦ τῆς Ἁγίας Τριάδος τοῦ ἐν τῇ μονῇ Σινάϊα ἐσχάτως συντελεσθέντος μανθάνομεν ἐκ τῶν ρουμανικῶν ἐφημερίδων ὅτι, τὴν δευτέραν (26ην μαΐου), ἑορτὴν τῆς Ἁγίας Τριάδος, τῇ 10 ὥρᾳ προσῆλθεν ἡ βασιλικὴ οἰκογένεια, οἱ ὑπουργοὶ, ἐπίσημοί τινες ἐκ Βουκουρεστίου, χωρικοὶ ἐκ διαφόρων μερῶν, καὶ ἤρξατο ἡ τελετὴ τῶν ἐγκαινίων. Ἐπλύθη καὶ ἐκαλύφθη ἡ ἁγία τράπεζα, ἐχρίσθη ὁ ναὸς, οὗτινος ἡ κατασκευὴ περιγράφεται ὡς τοιαύτη. Ἡ ἀρχιτεκτονικὴ χαρακτηρίζεται ὡς ἔξοχος ρουμανικὴ ἀρχιτεκτονική. Ἔχει ἐντὸς πέντε θρόνους διὰ τὰ μέλη τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας (ἐν οἷς δηλ. καὶ διὰ τὸν διάδοχον καὶ τὴν σύζυγον αὐτοῦ) καὶ τὸν μητροπολίτην. Ἐπὶ τῶν τοίχων ἑκατέρωθεν εἰσὶν ἐζωγραφημένοι βυζαντινῷ ρυθμῷ ὁ βασιλεὺς Κάρολος, ἡ βασίλισσα Ἐλισάβετ ἐν μεγάλῳ σχήματι, ὁ μητροπολίτης Οὐγγρο-Βλαχίας, ἡ ἡγεμονὶς Μαρία, καὶ ὁ κτίτωρ Μ. Καντακουζηνὸς, ἐν μεγέθει φυσικῷ καὶ οὗτοι. Τὸ τέμπλον, κατ' ἀπαίτησιν τοῦ βασιλέως Καρόλου, ὅστις κατέβαλε καὶ πάσας τὰς δαπάνας τῆς ἁγιογραφίας, ἐστὶν ὀλίγῳ χαμηλότερον τοῦ συνήθους ὅπως μὴ ἀποκρύπτηται ἀπὸ τοῦ λαοῦ ἡ θέα τῆς Θεοτόκου ἐζωγραφημένης εἰς τὴν κόγχην τοῦ ἱεροῦ βήματος. Τὸ σχέδιον τοῦ ναοῦ ἐξεπόνησεν ὁ Δανιὴλ Ρενάρδος, ἀρχιτέκτων τῆς Γαλλικῆς κυβερνήσεως. — Ὁ βασιλεὺς Κάρολος ἐζωγραφημένος ἐν τῷ ναῷ παρίσταται τὴν μὲν ἀριστερὰν στηρίζων ἐπὶ μιᾶς πέτρας, διὰ δὲ τῆς δεξιᾶς κρατῶν τὸ σχέδιον τοῦ ναοῦ.

—Τὰ ἐγκαίνια ἐτέλεσεν ὁ σεβασμ. μητροπολίτης Οὐγκροβλαχίας κ. Ἰωσὴφ, τελέσας καὶ τὴν θείαν λειτουργίαν μετὰ τοῦ τῆς ἱερᾶς μητροπόλεως ἐκκλησιάρχου κ. Οὐαλεριανοῦ, καὶ τῶν πανοσιολογιωτάτων Εὐγενίου Χουμουλέσκου, ἀρχιμανδρίτου τῆς μητροπόλεως, Νήφωνος ἡγουμένου τῆς μονῆς Σινάϊα, Διονυσίου ἡγουμένου τῆς μονῆς Πρεδεάλου καὶ Σαμψὼν ἡγουμένου τῆς μονῆς Γκίγκι. Τὸ ἐν τῇ μονῇ Σινάϊα παλαιὸν ἐκκλησίδιον ἐκτίσθη τῷ 1695 ὑπὸ τοῦ σπαθαρίου Μιχαὴλ Καντακουζηνοῦ.

Κατὰ τὴν τελετὴν ταύτην ἡ Α. Μ. ὁ βασιλεὺς Κάρολος ἀπήγγειλε τὸν παρὰ πόδας λόγον.

Πλέον τῶν δύο αἰώνων διέρρευσαν, ἀφότου ἐν τούτῳ τῷ μέρει, ἐν μέσῳ τῶν ἀδιεισδύτων δασῶν, ὁ σπαθάρης Μιχαὴλ ὁ Καντακουζηνὸς ᾠκοδόμει μικράν τινα ἐκκλησίαν μετά τινων κελλίων τῶν μοναχῶν, περιβαλλομένων ὑπὸ τειχῶν (φρουρίου), καὶ προωρισμένων ἵνα χρησιμεύσωσιν ὡς λιμὴν τῶν κεκοπιακότων, καὶ ἀνάπαυσις καὶ σταθμὸς τῶν ἀποπλανωμένων διαβατῶν. Ἐπὶ αἰῶνα τὸ ἱερὸν τοῦτο καθίδρυμα ἔμεινε μεμακρυσμένον τῶν θορύβων τοῦ κόσμου, προφυλαττόμενον ἐκ τῶν θυελλῶν, αἵτινες ἐνέσκηψαν ἐπὶ τὸν τόπον τοῦτον. Βραδύτερον, ὅτε ἡ ἐμπορικὴ κίνησις ἤρξατο μεταξὺ τῆς Ρουμανίας καὶ τῆς Τρανσυλβανίας, ἤρξατο ν' ἀναπτύσσηται καὶ τοῦτο καὶ προσείλκυε χιλιάδας πιστῶν, συνδρομόντων ἐκ τῶν πέριξ.

Προσφιλεῖς καὶ πολύτιμοι ἀναμνήσεις συνέδεον ἡμᾶς πρὸς τὴν ἀρχαίαν ταύτην Ἐκκλησίαν, σήμερον κατεδαφισθεῖσαν, ἐν ᾗ ἐπὶ ἓν τέταρτον τοῦ αἰῶνος μετὰ τῆς οἰκογενείας μου ἀνύψουν τὰς δεήσεις μου πρὸς τὸν Παντοδύναμον. Κατὰ τὴν μακρὰν ταύτην σειρὰν τῶν ἐτῶν τὸ μοναστήριον τῆς Σινάϊας ἦν ἡ βασιλική Μου κατοικία, κατρουμένου οὕτως ἱστορικοῦ ἁγιασμοῦ. Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ κοιλὰς τοῦ Πραχόβου ἐστρώθη διὰ σιδηροδρόμου, ὅστις συνέδεσε τὴν χώραν ταύτην, πάλαι ἀγρίαν, μετὰ τῆς ἐπιλοίπου καὶ μετὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ, καὶ ἔνθα ὑψοῦτο τὸ φρούριον τοῦ Πελεσίου, ὅπερ ὑπῆρξεν ἡ κοιτὶς τῆς ρουμανικῆς δυναστείας.

Τότε ἐπίσης ὡς διὰ μαγείας ἐγεννήθη εἰς τὰ πλάγια τοῦ μοναστηρίου μία κωμόπολις, ἥτις περιβάλλει τοῦτο διὰ θαυμασίας ζώνης. Οὕτως οἱ ἔρημοι οὗτοι τόποι, ἀκαταπαύστως διατρεχόμενοι ὑπὸ λῃστῶν καὶ κακούργων, μετεποιήθησαν εἰς ἀληθῆ παράδεισον, τοῦ ὁποίου ἡ φήμη ὑπερέβη καὶ τὰ ὅρια τῆς χώρας ἡμῶν, τῆς Ρουμανίας.

Ἐνώπιον τοῦ ἀπροσδοκήτου τούτου γεγονότος, ἡ Ἐφορία ἀπεφάσισε ν' ἀνοικοδομήσῃ τὴν μεγάλην ἐκ-

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА

κλησίαν ἐπὶ τῶν ἀρχαίων θεμελίων. Μετὰ πολυετῆ ἐργασίαν, ἐκκλησία νέα, πλουσίως κεκοσμημένη, ἀνεγείρεται σήμερον ἐνώπιον τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν. Αὕτη ἐκοσμήθη διὰ νέας λαμπρότητος, ἀξίας τῆς ἀναπτύξεως καὶ τῆς σπουδαιότητος τοῦ τόπου, καὶ ἐκ τοῦ κωδωνοστασίου αὐτῆς οἱ κώδωνες ἀντηχοῦσι σήμερον μακρὰν, ἀνὰ τὰ ὄρη καὶ τὰς κοιλάδας, προσκαλοῦντες καὶ αὖθις τοὺς πιστοὺς εἰς προσευχήν.

Αἱ ἐκκλησίαι καὶ τὰ μοναστήριά εἰσι τὰ μόνα σχεδὸν μνημεῖα, τὰ ὁποῖα παραμένουσιν ἐκ τοῦ παρελθόντος. Περιβάλλονται οὕτω ἰδιαίτερον ἐνδιαφέρον διὰ τὴν ἱστορίαν τῆς πατρίδος· διότι αἱ ἐπὶ τῶν τειχῶν αὐτῶν σωζόμεναι ἐπιγραφαὶ εἶναι πολλάκις ὁ μόνος ὁδηγὸς τοῦ ἱστορικοῦ πρὸς ὁρισμὸν τῆς βασιλείας τῶν ὁσποδάρων, τῆς ἀρχῆς τῶν φυλῶν, τῆς διοικήσεως τῶν ἐπισκόπων, καὶ τῶν πολεμικῶν γεγονότων.

Εἴθε ἡ ὡραία αὕτη ἐκκλησία, ἡ σήμερον καθαγιασθεῖσα καὶ ἀφιερωθεῖσα εἰς τὴν Ἁγίαν Τριάδα ὑπὸ τῆς Α. Π. τοῦ μητροπολίτου Οὐγγρο-Βλαχίας ἐν τῷ 38 ἔτει τῆς βασιλείας Μου, εἴθε, λέγω, νὰ ἀναμιμνήσκῃ εἰς λίαν μεμακρυσμένους χρόνους τὴν μεγάλην ἐποχὴν τῆς ἐθνικῆς ἀναγεννήσεως τῆς Ρουμανίας. Δέομαι τοῦ Θεοῦ ὅπως εὐλογήσῃ τὸ ἅγιον τοῦτο θυσιαστήριον, τὸ ἐγερθὲν ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῶν Καρπαθίων εἰς τιμὴν καὶ δόξαν αὐτοῦ. Θὰ διατηρήσω πολύτυμον ἐνθύμησιν τῆς ὡραίας ταύτης ἑορτῆς, εἰς ἣν ἔλαβον μέρος μετὰ ζωηρᾶς εὐχαριστήσεως, καὶ εὐχαριστῶ θερμῶς τὴν Ἐφορίαν διὰ τὴν σπουδαίαν αὐτῆς ὑποστήριξιν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὸν καλλωπισμὸν τῆς πόλεως Σινάϊας, διὰ τὴν ὁποίαν σήμερον δυνάμεθα νὰ ὑπερηφανευώμεθα, καὶ ἣν θεωρῶ ὡς ἀληθῆ μαργαρίτην τοῦ βασιλείου τῆς Ρουμανίας.

Εἰς τὸν λόγον τοῦτον ἀπήντησεν ὁ ἐκ τῶν ἐφόρων τῶν πολιτικῶν νοσοκομείων κ. Μ. Καντακουζηνὸς, εὐχαριστῶν τῇ Α. Μεγαλειότητι διὰ τὸν λόγον καὶ διὰ τὴν παρουσίαν αὐτῆς.

ΛΟΓΟΔΟΣΙΑ

περὶ τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1902—1903 τῆς Πατριαρχικῆς Μ. τοῦ Γ. Σχολῆς, ἀναγνωσθεῖσα ἐν τῇ αἰθούσῃ αὐτῆς ὑπὸ τοῦ Σχολάρχου μητροπολίτου Σάρδεων Μιχαὴλ Κλεοβούλου.

τῇ 8 Ἰουνίου Κυριακῇ 1903.

Παναγιώτατε Δέσποτα,
Σεβασμιώτατοι Ἱεράρχαι,
Μεγάτιμοι Ἔφοροι,
καὶ ἡ λοιπὴ φιλόμουσος ὁμήγυρις.

Αἰσίως καὶ ἀπροσκόπτως διανύσασα ἡ Σχολὴ, τῇ χάριτι τοῦ Παναγάθου καὶ ταῖς θεοδέκτοις εὐχαῖς τῆς Ὑμετέρας Θειοτάτης καὶ πανσέπτου Παναγιότητος καὶ τῆς περὶ Αὐτὴν γεραρᾶς χορείας τῶν σεβασμιωτάτων ἁγίων Συνοδικῶν, καὶ τὸ ὁσονούπω λῆγον σχολικὸν ἔτος, εἰκοστὸν τρίτον ἀπὸ τῆς ἐπὶ τῆς περιόπτου ταύτης λοφιᾶς μεταφορᾶς αὐτοῦ, καὶ χρηστὰς τρέφουσα ἐλπίδας περὶ τοῦ τελεσφόρου ἐν τούτῳ παιδευτικοῦ αὐτῆς ἔργου, εὐθαρσῶς ἐπελάβετο ἀπὸ τῆς 22 τοῦ παρελθόντος μηνὸς Μαΐου τοῦ ἔργου αὐτῆς τούτου τὴν νενομισμένην ἐτησίαν δοκιμασίαν. Ἐκ ταύτης, δ ἐξαγομένης νῦν κατὰ τὸν νόμον γραπτῶς μὲν ἐν ταῖς ἑπτὰ κατωτέραις τάξεσι, γραπτῶς δὲ ἅμα καὶ προφορικῶς ἐν τῇ τῶν ἀποφοιτώντων τάξει, ἐξελεγχθήσεται ἀκριβῶς ὁ βαθμὸς τῆς ἐν τῷ ἔτει τούτῳ τῶν μαθητῶν αὐτῆς φιλοπονίας Τεθεσπισμένου δὲ ὄντος ἵνα κατὰ τὴν ἐτησίαν ταύτην δοκιμασίαν μετὰ τὰς ἐπ' αὐτῇ εὐχὰς τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας ἐξαγγέλλωνται δημοσίᾳ ἀπὸ τοῦ βήματος τούτου τὰ κατὰ τὸ ἔτος ἐν τῇ Σχολῇ πεπραγμένα πρὸς καινὴν τῶν ἐνδιαφερομένων γνῶσιν, ἐκτίθημι νῦν ταῦτα καθηκόντως, ἐπικαλούμενος εὐμενῆ τὴν ἀκρόασιν τῆς τε Ὑμετέρας πανσέπτου Κορυφῆς καὶ πάσης τῆς παρούσης σεβαστῆς καὶ φιλομούσου ὁμηγύρεως.

Α'.

Τὸ πρῶτον καὶ ἐν τῷ λήγοντι ἔτει ἔργον τῆς Σχολῆς ὑπῆρξε κατὰ τὰ νενομισμένα ἡ ἐγγραφὴ μαθητῶν, ἰδίων τε καὶ ξένων, ἐξ ἄλλων σχολῶν προσελθόντων. Τὸ προκαταρκτικὸν τοῦτο ἔργον αὐτῆς παρετάθη καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο δι' οὓς καὶ ἐν προλαβοῦσιν ἔτεσι λόγους μέχρι τῶν ἀρχῶν τοῦ Ὀκτωβρίου, καταδειχθείσης ἤδη ἐκ πολυετοῦς πείρας ἀδυνάτου τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ σχετικοῦ τοῦ Κανονισμοῦ αὐτῆς ἄρθρου, τοῦ διαγορεύοντος ὡς ἔσχατον τῆς ἐγγραφῆς μαθητῶν ὅριον τὸ τέλος τοῦ Σεπτεμβρίου. Ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν ἐγγραφέντων ἀνῆλθεν εἰς 400, ὅσους ἀπὸ δεκαετίας ἤδη δὲν ἐνέγραψεν ἡ Σχολή. Ἐκ τούτων οἱ 395 ἦσαν τακτικοὶ μαθηταὶ, οἱ δὲ λοιποὶ 5 ἀκροαταί. Κατετάγησαν δὲ 26 εἰς τὴν πρώτην τάξιν, 37 εἰς τὴν δευτέραν, 64 εἰς τὴν τρίτην, 66 εἰς τὴν τετάρτην, 74 εἰς τὴν πέμπτην, 59 εἰς τὴν ἕκτην, 31 εἰς τὴν ἑβδόμην καὶ 40 εἰς τὴν ὀγδόην, τὴν ἀνωτάτην τῆς Σχολῆς τάξιν.

Ἐκ τοῦ εἰρημένου ἀριθμοῦ τῶν τοῦ λήγοντος ἔτους μαθητῶν οἱ 269 ἦσαν μαθηταὶ τοῦ προλαβόντος ἔτους, οὗτοι μόνοι κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἀνανεώσαντες τὰς ἐγγραφὰς αὐτῶν ἐκ τῶν 329, εἰς ὅσους ἀνήρχετο ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν τοῦ ἔτους ἐκείνου ἄνευ τοῦ τῆς τάξεως τῶν ἀποφοίτων, οἱ δὲ λοιποὶ 198 ἦσαν νέοι. Ἐκ τούτων δὲ κατήγοντο 113 μὲν ἐκ τῆς πρωτευούσης καὶ τῶν πέριξ, 284 δὲ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ Κράτους καὶ τῆς ἀλλοδαπῆς.

Ἡ πλειονότης αὕτη τῶν ξένων μαθητῶν ἐν τῇ Σχολῇ ἐστι συνήθης, ἐν ἀρχαιοτέροις μάλιστα χρόνοις, ὅτε ἐν ταῖς ἐπαρχίαις καὶ τὰ Γυμνάσια ἐσπάνιζον καὶ τῆς κατωτέρας παιδεύσεως αἱ Σχολαὶ δὲν ἦσαν, ὡς σήμερον, προηγμέναι, αὕτη ἦν ἐπαισθητοτέρα. Ἡ δὲ σχετικὴ ὀλιγότης τῶν ἐκ τῆς πρωτευούσης μαθητῶν καὶ ἐξ ἄλλων μὲν βεβαίως λόγων δυνατὸν νὰ προέρχηται, ἀλλ' ἰδίᾳ ἐκ τῆς διασπορᾶς τῶν νέων ἐν τοῖς πολλοῖς σήμερον παρ' ἡμῖν ποικιλωνύμοις τῶν ἀλλογενῶν παιδευτηρίοις πρὸς ἐκμάθησιν ξένων γλωσσῶν, μάλιστα δὲ τῆς Τουρκικῆς καὶ Γαλλικῆς.

Αἱ ἀναντιρρήτως χρησιμώταται αὗται σήμερον γλῶσσαι διδάσκονται μὲν καὶ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Σχολῇ καὶ ἐνισχύθη μάλιστα ἐπ' ἐσχάτων ἡ διδασκαλία αὐτῶν ἀποχρώντως δι' αὐξήσ-

ΗΛΙΟΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΕΧΝΙΚΟΒΑ

σεως ὡρῶν, ὅσην ὁ ἰδιάζων αὐτῆς χαρακτὴρ ἐπέτρεπεν, ἀλλὰ τὸ μὲν ἕνεκα τοῦ χαρακτῆρος αὐτῆς τούτου, τὸ δὲ ἕνεκα τῆς κρατούσης ἐν αὐτῇ μητρικῆς ἡμῶν γλώσσης, τῆς Ἑλληνικῆς, τὸ δὲ καὶ ὅτ δὲν εἶναι οἰκόσιτοι οἱ μαθηταὶ αὐτῆς, ὁσηδήποτε ἐπιμέλεια καὶ ἂν καταβληθῇ περὶ τὴν διδασκαλίαν τῶν γλωσσῶν τούτων, οὐδέποτε θὰ δυνηθῇ νὰ παράσχῃ αὕτη τὸν βαθμὸν ἐκεῖνον τῆς γλωσσομαθείας, ὃν αἱ τῶν ἀλλογενῶν Σχολαὶ παρέχουσιν, ὡς καὶ αὗται, ὅσῳ καὶ ἂν ἐνίσχύσωσι τὴν διδασκαλίαν τῆς Ἑλληνικῆς, οὐδέποτε θὰ παράσχωσι τὴν ὑπὸ τῆς ἡμετέρας Σχολῆς παρεχομένην ἑλληνομάθειαν. Μόνον εἰδικὴ γλωσσικὴ Σχολή, σκοπίμως λειτουργοῦσα, δύναται νὰ πορίσῃ τὴν εἰρημένην γλωσσομάθειαν, ἣν διὰ τῆς εἰς τὰ τῶν ἀλλογενῶν παιδευτήρια φοιτήσεως οἱ ἡμέτεροι παῖδες νῦν ἐπιζητοῦσιν.

Β'.

Ταῦτα περὶ τῶν ἐγγραφῶν τοῦ κατὰ τὸ λῆγον ἔτος ἀριθμοῦ τῶν μαθητῶν ἐν ὀλίγοις προτάξας, ἐκτίθημι νῦν τὰ τοῦ κυρίου τῆς Σχολῆς ἔργου, ὅπερ ἐστὶν ἡ διδασκαλία.

Τοῦ ἀνωτάτου τοῦ καθιδρύματος πατρὸς καὶ προστάτου Παναγιωτάτου Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου Κυρίου Κυρίου Ἰωακεὶμ τὰς νενομισμένας δεήσεις ὑπὲρ εὐοδώσεως τοῦ ἔργου αὐτοῦ μετὰ τῆς περὶ Αὐτὸν Ἁγίας καὶ ἱερᾶς Συνόδου πρὸς τὸν Ὕψιστον ποιησαμένου τῇ 1 τοῦ παρελθόντος Σεπτεμβρίου, ἤρξατο ἀμέσως τῇ ἐπομένῃ δευτέρᾳ ἡ τῶν μαθημάτων διδασκαλία, γενομένη ἐν τῷ ἔτει τούτῳ κατὰ τὸ ἐντολῇ τῆς σεβαστῆς Ἐφορείας τροποποιηθὲν ὑπὸ τοῦ καθηγητικοῦ Συλλόγου καὶ ἐγκριθὲν ὑπ' αὐτῆς Πρόγραμμα τῶν τῆς Σχολῆς μαθημάτων.

Ἡ τροποποίησις αὕτη τοῦ Προγράμματος ἔχει ὧδε :

1) Αἱ ὧραι τῶν Θρησκευτικῶν ηὐξήθησαν ἀπὸ 11 ὡρῶν καθ' ἑβδομάδα, ὅσας τὸ μάθημα τοῦτο ἐδιδάσκετο κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, εἰς 17.

2) Αἱ τῶν Ἑλληνικῶν μετὰ τῆς Ρητορικῆς ἠλαττώθησαν ἀπὸ 79 εἰς 66.

3) Αἱ τῶν γραφικῶν ἀσκήσεων ηὐξήθησαν ἀπὸ 9 εἰς 13, μείζονος περὶ τὸ μάθημα τοῦτο καταβληθείσης ἐφέτος ἐπιμελείας.

4) Αἱ τῶν Λατινικῶν, ἱκανῶς ἤδη ἠλαττωμέναι, καὶ μὴ ἐπιτρέπουσαι διὰ τὸν ἰδιάζοντα σκοπὸν καὶ χαρακτῆρα τῆς Σχολῆς πλείονα τὴν ἐλάττωσιν, ἐτηρήθησαν αἱ αὐταὶ καὶ ἐν τῷ παρελθόντι ἔτει, 12.

5) Αἱ τῶν Μαθηματικῶν ηὐξήθησαν κατὰ μίαν ὥραν, ἀπὸ 26 εἰς 27.

6) Αἱ τῶν Φιλοσοφικῶν ἐτηρήθησαν αἱ αὐταὶ 6.

7) Αἱ τῶν Ἱστορικῶν ηὐξήθησαν κατὰ μίαν, ἀπὸ 21 εἰς 22.

8) Αἱ τῆς Φυσικῆς Πειραματικῆς ἔμειναν αἱ αὐταὶ 5.

9) Αἱ τῆς Χημείας ηὐξήθησαν κατὰ μίαν, ἀπὸ 2 εἰς 3, ὁρισθείσης μιᾶς ὥρας διδασκαλίας τοῦ μαθήματος τούτου καὶ ἐν τῇ Ϛ'. τάξει, ἐνῷ τὸ παλαιὸν Πρόγραμμα ἀνέγραφε τοῦτο μόνον ἐν τῇ Ε'.

10) Αἱ τῆς Φυσιολογίας ἐτηρήθησαν αἱ αὐταὶ 5, διδαχθεισῶν συνοπτικῶς, μετὰ τὴν Ὀρυκτολογίαν, καὶ τῆς Παλαιοντολογίας καὶ Γεωλογίας, γενομένων δὲ καὶ φυτολογικῶν ἐκδρομῶν πρὸς ἀκριβεστέραν τοῦ μαθήματος τῆς Φυτολογίας κατανόησιν.

11) Αἱ τῆς Πολιτικῆς Γεωγραφίας ηὐξήθησαν ἀπὸ 9 εἰς 10.

12) Αἱ τῆς Κοσμογραφίας ἔμειναν αἱ αὐταὶ 4.

13) Αἱ τῆς Καλλιγραφίας ἠλαττώθησαν ἀπὸ 7 εἰς 5.

14) Αἱ τῆς Ἰχνογραφίας ὡσαύτως ἠλαττώθησαν κατὰ μίαν ὥραν, ἀπὸ 8 εἰς 7.

15) Αἱ τῶν Τουρκικῶν ἐτηρήθησαν αἱ αὐταὶ 18.

16) Αἱ τῶν Γαλλικῶν ηὐξήθησαν κατὰ 2, ἀπὸ 18 εἰς 20, ὁρισθείσης διώρου διδασκαλίας τοῦ μαθήματος τούτου καὶ ἐν τῇ Β' τάξει, ἐξ ἧς ἔλειπε πρότερον.

Κατὰ τὴν τροποποίησιν ταύτην τὸ Πρόγραμμα τῆς Σχολῆς, ὅπερ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον ὡμοίαζε πάντοτε τοῖς Προγράμμασι τῶν ἐν Γερμανίᾳ Γυμνασίων, προσέλαβε νῦν μείζονα τὴν ὁμοιότητα ταύτην, πολλῶν μαθημάτων τῆς ἡμετέρας Σχολῆς διδασκομένων ἐν τοσαύταις περίπου καθ' ἑβδομάδα ὥραις, ὅσας πρὸς διδασκαλίαν αὐτῶν ἀναγράφουσι τὰ ὑπὸ τῶν οἰκείων ὑπουργείων τῆς Παιδείας ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους κεχυρωμένα νέα Προγράμματα τῶν Γερμανικῶν Γυμνασίων. Αἱ δὲ ἐπουσιώδεις περὶ τὸ ποσὸν τῶν ὡρῶν τῆς διδασκαλίας τῶν λοιπῶν μαθημάτων μεταξὺ τοῦ ἡμετέρου καὶ τῶν τῶν Γερμανικῶν Γυμνασίων Προγραμμάτων διαφοραὶ, ἃς δὲν ἠδύνατο ἡ ἡμετέρα Σχολὴ νὰ ἀποφύγῃ, προέρχονται τὸ μὲν ἐκ τοῦ ἐνεαταξίου ἐκείνων, ἐπιτρέποντος τὴν ἐν πλείοσιν ὥραις διδασκαλίαν τινῶν μαθημάτων, τὸ δὲ ἐκ τῆς μείζονος σημασίας, ἥτις ἐν τοῖς Γυμνασίοις ἐκείνοις τῇ Λατινικῇ γλώσσῃ ὑπὲρ τὴν Ἑλληνικὴν ἀποδίδοται, τὸ δὲ, τέλος, ἐκ τῆς ὑποχρεωτικῆς σπουδῆς μιᾶς μόνον νεωτέρας ξένης γλώσσης, τῆς Γαλλικῆς, ἐνῷ δύο, ὡς γνωστὸν, νεώτεραι γλῶσσαι ὑποχρεωτικῶς ἐν τῇ ἡμετέρᾳ σπουδῇ σπουδάζονται, πρὸς τῇ Γαλλικῇ, τῇ ἀναγκαιοτάτῃ εἰς πάντα πεπαιδευμένον τῶν χρόνων ἡμῶν, καὶ ἡ χρησιμωτάτη τοῦ Βασιλείου Κράτους γλῶσσα, ἡ Τουρκικὴ, ἥτις οὐκ ὀλίγον ἀπορροφᾷ ἀπὸ τῆς διδασκαλίας τῶν ἄλλων μαθημάτων χρόνων· τὸ δὲ, τέλος, ἐκ τῶν διαφόρων περιστάσεων, ὑφ' ἃς ἡμεῖς τε καὶ ἐκεῖνοι ζῶμεν, αἵτινες ὡς ἐν παντὶ οὕτω καὶ ἐν τῷ καταρτισμῷ προγραμμάτων ἀσκοῦσι τὴν ἑαυτῶν ἐπίδρασιν. (ἀκολουθεῖ)

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΚΑΡΠΑΘΟΥ

Πνευματικὸν Δικαστήριον

Προσκαλεῖται ἡ Μαριγὼ θυγάτηρ Γεωργίου Γηροκομῆ καὶ σύζυγος Γεωργίου Λυτοῦ ἢ Μαργαρίτα Καρπαθίου, ἐκ Σπετσῶν τῆς Ἑλλάδος καταγομένη, ἧς δὲ ἀγνώστου διαμονῆς, ὅπως τὴν πρώτην δικάσιμον ἡμέραν Παρασκευὴν μετὰ παρέλευσιν τριάκοντα καὶ μιᾶς ἡμερῶν ἀπὸ τῆς πρώτης διὰ τῆς ἐφημερίδος δημοπεύσεως τῆς παρούσης κλήσεως ἐμφανισθῇ εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε διὰ πληρεξουσίου νομίμως διωρισμένου πρὸ τοῦ ἐν Καρπάθῳ Πνευματικοῦ Δικαστηρίου ὡς ἐναγομένη ὑπὸ τοῦ συζύγου αὐτῆς ἐπὶ διαζεύξει. Προσεπιδηλοῦται δὲ ὅτι ἐν περιπτώσει μὴ ἐμφανίσεώς της δικασθήσεται ἐρήμην.

Ἡ παροῦσα κλῆσις δημοσιευθήσεται τρὶς κατὰ συνέχειαν διὰ τῆς ἐν Κων]πόλει ἐκδιδομένης ἐφημερίδος «Ἐκκλησιαστικῆς Ἀληθείας»

Ἐν Καρπάθῳ τῇ 21 Ἀπριλίου 1903

Ὁ Πρόεδρος

† ὁ Καρπάθου ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΣ 3

Ὁ Γραμματεὺς

Π'' ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΣΤΑΥΡΑΚΗΣ.

Ὁ ὑπεύθυνος Ι. Δ. ΤΑΝΤΑΛΙΔΗΣ

Наукова бібліотека ОДЕСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ім. І. І. МЕЧНИКОВА
1948
02/09/25 902647 НБ ОНУ
П.III.726681
НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ім. І.І. МЕЧНИКОВА